

Uddannelse i Vaabenbrug, hvilket neppe kan siges at have været til Glæde og Gavn for Ungdommen. Nu da denne Undervisning forhaabentlig ophører, maa man ogsaa have Raad til at ofre nogle Millioner Kroner paa Landets kvindelige Ungdom til Oplæring af nyttige Husmødre. Det vil sikkert give gode Renter.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lillelund: Det ærede Medlem, der nys gik ned af Talerstolen, saavel som det ærede 6te Medlem for Præstø Amt, som talte her i Forgaars, aabenbarer en sand Tyrketro paa Husholdningsskolens Fortræffelighed. Det er ganske rigtigt, og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, der talte sidst, i, at det er nødvendigt, at de unge Piger, inden de bliver gift, lærer Husholdning, lærer at styre et Hjem og gøre alt, hvad der skal gøres i et Hjem. Men man maa ikke gaa ud fra som givet, at man kan gaa lige fra en Fabrik ind i en Husholdningsskole og saa blive en dygtig Husmoder, lige saa lidt som man kan gaa ud fra, at man kan gaa fra de højeste Kredse og aldrig nogen Sinde have givet sig af med Husholdningsarbejde og saa gennem en Husholdningsskole blive en dygtig Husmoder. Begge de ærede Talere glemmer fuldstændig, at det er ude i det praktiske Liv, i Hjemmene, man lærer at blive en dygtig Husmoder. Vi maa i Danmark tilbage dertil, at det at være Tjenestepige, at udføre et Arbejde og lære at gøre det til Bunds, sættes i Agt og Ære, at det igen sættes i Højsædet. Det kan være meget godt at have Skolen ved Siden af, men det praktiske Arbejde maa være Nr. 1 og Skolen maa være Supplement dertil, ellers bliver det ikke til noget.

Karen Ankersted: Skønt jeg er enig med de ærede Talere, som har talt for Sparsommelighed, har jeg dog nogle ganske faa Ønsker om Anvendelse af lidt flere Penge, men jeg mener rigtignok ogsaa, at man, naar man ser Finansloven igennem, finder adskillige Poster, som godt kunde reduceres til Fordel for andre, saaledes at man altsaa ikke behøvede at forlange flere Penge. Det var mig ved Gennemgangen af Finanslovsforslaget en stor Skuffelse at se, at man atter i Aar har opført det ringe Tilskud af 300 Kr. til „Foreningen for Børnetandpleje“, uagtet

Foreningen havde indgivet Andragende om en betydelig Forhøjelse. Jeg kan ikke tænke mig anden Grund end den, at man ikke er klar over Betydningen af denne Forenings Arbejde, og jeg skal derfor tillade mig ganske kort at skitsere det. Denne Forening blev dannet for 10 Aar siden, i Januar 1910, hovedsagelig paa Initiativ af to af vore mest bekendte, mest fremragende Tandlæger, og de havde atter faaet et Skub udefra, fra den bekendte Professor Ernst Jessen i Strassburg, oprindelig Sønderjyde. Han havde gennem adskillige Aar arbejdet for denne Sag, fordi han var klar over, at det var en meget vigtig Sag, og han hævdede, at for at have et sundt Legeme er det en absolut og bydende Nødvendighed, at man har sunde Tænder. Nu ved alle vi, som har arbejdet med Skolebørn gennem mange Aar, hvor forpinte de kan være af daarlige Tænder, og man ved endvidere gennem Undersøgelser dels af Soldater og dels af Skolebørn, at hele Tandbestanden er saa daarlig en Tilstand, at kun ganske enkelte møder op med en sund Tanddrække. Det var Aarsagen til, at Foreningen dannedes, og den har nu arbejdet i 10 Aar og man kan vel have Lov at sige, at den har gjort et fortræffeligt Arbejde. Den har vist sin Levedygtighed, og jeg synes nok, den fortjente at faa et større Tilskud end de sølle 300 Kr., som er blevet anvist.

Foreningens Formaal er gennem Pjecer gennem oplysende Foredrag med Lysbilleder gennem Foreningsbladet „Tandplejen“ at sprede Oplysning blandt Folk om en rational Tandbehandling. Tillige har Foreningen for at animere de forskellige Kommuner til at oprette Skoletandklinikker givet et Tilskud til Instrumenter, og i de 10 Aar, den har bestaaet, er det lykkedes at faa oprettet Skoletandklinikker i 2 Byer og Landkommuner og i 8 forskellige Institutioner, og i Øjeblikket er flere Byer f. Eks. Vejle, Holstebro og andre, i Færd med at oprette Skoletandklinikker og har henvendt sig om Støtte hos Foreningen. Det er ikke alene pekuniær Støtte, men ogsaa Hjælp til og Oplysning om de bedste Indretning og Drift af en saadan Tandklinik, Foreningen har paataget sig.

Det er mig en særlig Glæde, at konstaterer, at den Kommune, der først indrettede en Skoletandklinik, var Frederiksberg Kommune, styret af et konservativt Flertal. Efter at Foreningen var blevet dannet i Januar 1910, var Frederiksberg Kommune allerede i Efteraaret rede til at aabne en Skoletandklinik. Den aabnedes